

Wayout 001

อิสลาม?

กับคำถามที่คุณอยากรู้คำตอบ

พิมพ์ครั้งที่ 3

สภาเยาวชนมุสลิมโลก

ชาวดันไม้

บทนำ

เคยรู้สึกมั้ยครับ ว่าผู้คนตามป้ายรถเมล์ ตามร้านค้า ตามสถานที่สาธารณะ ยืนจอตง จ้องๆ คุณ เหมือนอยากพูดอะไรซักอย่าง คุณซักจะไม่ว่าเขาต้องการอะไรจากคุณกันแน่ คุณเริ่มสำรวจตัวเองว่า ซิบรูตดีหรือยัง มีข้าวติดที่หน้าผากหรือเปล่า แต่ปรากฏว่าทุกอย่างปรกติดี...

แล้วเขาก็เดินเข้ามาครับ! แล้วคนแปลกหน้าคนนั้นก็ถามคุณเกี่ยวกับอิสลาม ในสถานการณ์คับขันแบบนี้คุณอาจประหม่า ตื่นเต้นจนคุณอธิบายเรื่องง่ายๆ ที่คุณเองก็รู้อยู่แล้วไม่ออก ถ้าคุณเคยเจอเหตุการณ์แบบนี้ก่อนอื่นขอแสดงความยินดีด้วยครับ เหตุที่เขาเดินเข้ามาถามคุณ ก็เนื่องจากร่างกายคุณมีอิสลามประดับอยู่ เราอยากมีส่วนร่วมนิดๆ หน่อยๆ กับการตอบคำถามเหล่านั้นของคุณ ถ้าคุณคือมุสลิมเราก็อยากชวนกันมาทบทวนคำถามที่มุสลิมมักถูกถามเป็นประจำ คำถามง่ายๆ เตรียมไว้เพื่อแบ่งปันอิสลามให้กับคนอื่น แต่ถ้าคุณไม่ใช่มุสลิมหนังสือเล่มนี้ก็เป็นหนังสือเล่มเล็กๆ ที่อาจทำให้คุณเข้าใจอิสลามมากขึ้นไม่มากก็น้อย

โดยภาพรวมแล้ว มีเหตุผล 2 ประการที่ห้ามมุสลิมไม่ให้ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด คือ

1. เมื่อมุสลิมรู้ว่าสิ่งนั้นพระเจ้าทรงห้าม / เช่น ไม่กินหมู ไม่กินเหล้า ฯลฯ
2. เมื่อมุสลิมเห็นโทษของมัน / เช่น ไม่เอานิ้วแหย่พัดลม

ถ้ามีคนถามว่า ทำไมมุสลิมถึงไม่ทำอย่างโน้น ไม่ทำอย่างนี้? โดยหลักการแล้ว มุสลิมก็จะตอบว่า “เพราะพระเจ้าของฉันห้ามไว้” ซึ่งเหตุผลเพียงแค่นี้ก็จะเพียงพอแล้วยับยั้งมุสลิมไว้จากสิ่งที่ถูกห้าม

สำหรับคนต่างศาสนิกอาจมองว่าเหตุผลแค่นี้ยังไม่น่าจะเพียงพอที่จะเชื่อที่จะปฏิบัติตามได้

หรืออาจมองว่ามุสลิมเป็นประชาชาติที่ไม่นิยมใช้เหตุผล
...เกือบถูกครับ!

...ที่ถูกที่สุดก็คือ อิสลามให้ใช้เหตุผลช่วงแรก และใช้ความศรัทธา
ช่วงหลัง

อิสลามสอนมนุษย์ให้ใช้เหตุผลอย่างมากมายสำหรับเรื่อง

“การแสวงหาพระเจ้า”

ให้ใคร่ครวญอย่างหนักว่าพระเจ้านั้นมีหรือไม่มี?

ให้ใคร่ครวญอย่างหนักว่า แล้วพระเจ้าที่แท้จริงคือใคร?

ให้ใคร่ครวญอย่างหนักว่าศาสนทูตของพระเจ้าที่แท้จริงคือใคร?

ให้ใคร่ครวญอย่างหนักว่าคัมภีร์เล่มไหนกันแน่ ที่มาจากพระเจ้า?

และถ้าผลของการใคร่ครวญดังกล่าวของใครก็ตามที่ออกมาว่า...

...พระเจ้านั้นมีอยู่จริง...

...และพระเจ้าองค์นั้นคืออัลลอฮ์...

...และศาสนทูตของพระองค์คือมุฮัมมัด...

...และกุรอานคือคัมภีร์ที่มาจากพระเจ้า... เขาคนนั้นก็คือ... “มุสลิม”

และเมื่อมุสลิมได้ยืนยันว่าพระเจ้าของเขาห้ามสิ่งหนึ่งสิ่งใด เขาก็จะ
ปฏิบัติตามทันทีโดยไม่ถามหาเหตุผลอีก

สรุปสั้นๆ ง่ายๆ ก็คืออิสลามบอกให้มนุษย์ใช้สติปัญญาอย่างหนัก
ก่อนรับอิสลาม และถ้าใครเชื่อในอิสลาม ก็ถึงจุดที่เขาจะปล่อยวาง
ในเรื่องเหตุผล และไวใจในคำสั่งใช้ คำสั่งห้ามของพระเจ้า เราเรียกสิ่งนี้ว่า
“ความศรัทธา”

1. ทำไมอิสลามห้ามกินหมู ?

ทำไมมุสลิมจึงไม่กินหมู? นี่คือการถามยอดฮิตที่ต่างศาสนิกมักจะมีถามมุสลิมมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และเชื่อว่าถามกันยันถึงอนาคต แต่เป็นเรื่องน่าแปลกที่ไม่มีใครถามว่า “ทำไมคนคริสเตียนจึงกินหมู?” ทั้งๆ ที่คัมภีร์ไบเบิลสั่งไว้ก่อนหน้าอิสลามเสียด้วยซ้ำ

คำสั่งห้ามกินเนื้อหมูเป็นคำบัญชาของพระเจ้าครับ ดังนั้นใครศรัทธาในพระเจ้า คนนั้นก็ปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์ เพราะผู้ศรัทธาในพระเจ้ารู้ว่าคำสั่งห้ามและคำสั่งใช้ของเจ้านั้นล้วนมีวัตถุประสงค์ที่ดีต่อผู้ปฏิบัติตามทั้งสิ้น ดังนั้นผู้ศรัทธาจึงไม่มีคำถามในเรื่องนี้และไม่ต้องการเหตุผลใดๆ ทั้งสิ้น

แต่เมื่อวิทยาการเจริญก้าวหน้า มนุษย์ก็เริ่มมีความอยากรู้อยากเห็นที่เป็นวิทยาศาสตร์มากขึ้น คำถาม “หมู?” นี้จึงเกิดขึ้นมา

เมื่อผู้คนอยากรู้อะไร ก็เลยมีการทดลองพิสูจน์ว่าเนื้อหมูมันต่างไปจากเนื้อสัตว์อื่นตรงไหน

การทดลองทางกายภาพเกิดขึ้นครั้งแรกในตอนที่วิทยาศาสตร์ยังไม่ก้าวหน้า โดยการตัดเอาเนื้อหมู เนื้อแพะ และเนื้อวัวที่เชือดพร้อมกัน และนำหนักเท่ากันมาทิ้งไว้กลางแจ้งเพื่อดูปฏิกิริยา ผลปรากฏว่าเนื้อหมูเน่าก่อน

เมื่อวิทยาศาสตร์เจริญก้าวหน้า มีการใช้กล้องจุลทรรศน์ส่องดูเนื้อสัตว์ก็พบว่าเนื้อสัตว์ทุกชนิดมีพยาธิตัวเล็กๆ ที่ตามมนุษย์มองไม่เห็นอยู่มากน้อยต่างกันไป แต่ในเนื้อหมู พยาธิบางชนิดมีเกาะที่เกิดจากไขมันในเนื้อหมูที่ห่อหุ้มมันอยู่ซึ่งความร้อนต่ำไม่สามารถทำลายมันได้ พยาธิที่

รอดตายจากความร้อนเหล่านี้เองที่เข้าไปฝังอยู่ในร่างกายมนุษย์หลังจากที่กินเนื้อหมูเข้าไป และรอเวลาฟักตัวออกมาทำอันตรายร่างกายมนุษย์ เช่น ประสาทตาและประสาทสมอง เป็นต้น

นอกจากพยาธิมหากัยที่มีตัวตนแล้ว เนื้อหมูยังมีภัยอันตรายที่มองไม่เห็นเป็นตัวเป็นตนอีก นั่นคือ ไขมันที่ทำให้เกิดโรคอ้วน โรคเส้นเลือดอุดตัน เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม เหตุผลทางวิทยาศาสตร์ดังกล่าวมาอาจไม่เพียงพอสำหรับคนที่นับถือ “วิทยาศาสตร์” เป็นศาสนา เพราะคนที่ไม่เชื่อพระเจ้า จะหาคำถามมาได้แย้งต่างๆ นานาว่า

“แต่ยี่นั่นหมูได้รับการพัฒนาให้เนื้อมีเนื้อมากกว่าไขมันแล้ว”

“การเลี้ยงก็สะอาดไม่สกปรกเหมือนก่อน”

“ผมกินเนื้อหมูมาตั้งแต่เด็กจนป่านนี้แล้วยังไม่เห็นเป็นอะไร”

และอื่นๆ อีกสารพัด หมูพัฒนาแล้ว แต่คนยังไม่พัฒนาครับ ดังนั้นทุกศาสนาจึงต้องพัฒนามนุษย์ด้วยการออกคำสั่งห้ามกินอาหารบางอย่างเพื่อเป็นการเตือนใจให้มนุษย์อยู่ในขอบเขตของศาสนาใ้ครับ

สัตว์ต่างๆ ยังมีขอบเขตในการกินเช่นกัน ถ้ามนุษย์ละเมิดขอบเขตการกินที่พระเจ้ากำหนดไว้ มนุษย์ก็สามารถละเมิดขอบเขตอื่นๆ ได้ และถ้าเป็นเช่นนั้น มนุษย์ก็จะกินทุกอย่างไปจนกระทั่งกินบ้านกินเมือง กินยิ่งกว่าหมูอีกครับ

2. กำโบบุสลิมมีภรรยาได้ 4 คน ?

มีแนวคิดอยู่แนวคิดหนึ่งเห็นว่าการแต่งงานมีภรรยาเป็นเรื่องของผู้ที่ยังมีกิเลส ยังมีความอยากได้ / อยากเป็น / อยากมี / อยู่ วิธีละซึ่งกิเลสวิธีหนึ่งคือการครองตนให้เป็นโสดจะทำให้หลุดออกจากความอยากครอบครอง

และมีอีกแนวคิดหนึ่งเห็นว่าคนเราเกิดมาเพื่อใช้ชีวิต เพราะฉะนั้นทุกสิ่งทุกอย่างที่มีความสุขจึงไม่ใช่เรื่องที่มีมนุษย์ควรทิ้งขว้างไปง่ายๆ การมีเพศสัมพันธ์เป็นความเสีร่สุขที่ฝังตัวมากับมนุษย์ ในเมื่อเป็นธรรมชาติของมนุษย์ ก็ไม่ควรมื่อะไรมาจำกัดมัน ไม่ว่าจะเป็นศีลธรรม ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม จำนวน กาละ หรือเทศะ

ทางสายกลางระหว่างสองระบบความคิดนี้ก็คือการสนับสนุนให้มีภรรยา และขณะเดียวกันก็จำกัดจำนวนภรรยาอย่างเคร่งครัดด้วยศาสนาวัฒนธรรมส่วนใหญ่ (ในปัจจุบัน) เสนออัตราส่วนว่าผู้ชายหนึ่งคนต่อผู้หญิงเพียงหนึ่งคนเท่านั้น ขณะเดียวกันอิสลามเสนอว่าผู้ชายหนึ่งคนต่อผู้หญิงสี่คน หรือสองคน หรือสามคน หรือหนึ่งคน

คำถามที่จะตามมา “แล้วทำไมอิสลามไม่กำหนดจำนวนภรรยาไว้แค่หนึ่ง?”

บัญญัติอิสลามเป็นอิสระจากกาลเวลา ถ้ามองไปที่ประวัติศาสตร์จะเห็นได้ว่า วัฒนธรรมการมีภรรยาคนเดียวอย่างเคร่งครัดนั้นเพิ่งมีมาไม่กี่ร้อยปี หมายความว่าคนในยุคไม่กี่ร้อยปีนี้มองว่าการที่มีภรรยา มากกว่าหนึ่งเป็นเรื่องแปลก แต่ในทางกลับกันในยุคก่อนหน้านั้นสังคมมองว่าการมีภรรยา มากกว่าหนึ่งคนเป็นเรื่องปรกติ

หากผมถูกถามจากเพื่อนต่างศาสนาว่า “ทำไมมุสลิมจึงมีภรรยาได้

4 คน” ผมก็ยังไม่ตอบคำถามนั้นครับ แต่ผมจะถามเพื่อนของผมกลับไปว่า “นายลองบอกให้ฉันฟังหน่อยว่า ปัจจุบันหลังเลิกงานผู้ชายส่วนใหญ่จะไปไหนกัน?” คำตอบที่ได้คือ ไปเที่ยวคาราโอเกะบ้าง, ไปเที่ยวบาร์ในท์คลับบ้าง, ไปเที่ยวผู้หญิงบ้าง, ไปหาเมียน้อยบ้าง ฯลฯ ผมก็จะกล่าวต่อไปว่า นัยความเป็นจริงที่ปฏิเสธไม่ได้คือผู้ชายส่วนใหญ่ไปหาความสุขกับเพศตรงข้าม ซึ่งมีเปอร์เซ็นต์ที่สูงมาก หรือการไปหาความสุขกับเมียน้อยซึ่งก็มีอัตราสูงรองลงมา จึงปฏิเสธไม่ได้ใช่ไหมว่า ผู้ชายแสวงหาความสุขกับผู้หญิงโดยเปลี่ยนคู่นอนไปเรื่อยๆ หรือซื้อบริการทางเพศแทบทุกวัน นี่คือความจริงที่ไม่มีใครปฏิเสธได้หรอก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคปัจจุบันที่การละเมิดประเวณีถือเป็นเรื่องธรรมดาไปแล้ว แม้กระทั่งการร่วมเพศบนรถประจำทางก็มีให้เห็นกันแล้ว

แต่อิสลามคือชัยชนะ อิสลามคือความสูงส่ง อิสลามคือศาสนาที่มาเพื่อจัดความโสมมในแต่ละยุคแต่ละสมัย อิสลามคือศาสนาที่ทำให้เกียรติแก่สตรีเพศอย่างหาที่เปรียบมิได้ เพราะอะไรที่กล่าวเช่นนั้น เพราะอิสลามให้ทางออกกับมนุษยชาติทั้งหมด ในเมื่อปฏิเสธไม่ได้ว่า ความต้องการของผู้ชาย (ด้านอารมณ์ทางเพศส่วนใหญ่) มีอายุการใช้งานนานกว่าผู้หญิง (ตั้งแต่วันที่เริ่มมีสุจิไปจนตาย) เมื่อเป็นเช่นนี้ อิสลามก็ให้ทางออกกับชายมุสลิมโดยอนุญาตให้ผู้ชายมีภรรยาได้มากกว่าหนึ่งคน แต่ต้องไม่เกินสี่คน โดยวางเงื่อนไขว่า หากผู้ชายคนนั้นมีความสามารถเลี้ยงดูภรรยาเหล่านั้นได้ ให้ความยุติธรรมในระหว่างภรณานั้นได้ หากทำไม่ได้ก็ให้มีเพียงภรรยาคนเดียวเท่านั้น

◆ หลักการข้างต้นยังส่งผลในแง่ศีลธรรมด้วยว่า ผู้ชายที่แต่งงานกับภรรยาคนที่ 2 (3 หรือ 4) เป็นการลดการล่าสอทางเพศเฉกเช่นในปัจจุบัน

ที่กำลังประสบอยู่ อาทิเช่น ปัจจุบันเวลาร่วมหลับนอนด้วยกันก็ไม่รับผิดชอบต่างคนต่างไป หากสตรีผู้นั้นตั้งครรภ์ก็อย่างที่เห็น คลอดลูกก็ไปวางไว้บนสะพานลอย ฆ่ายัดถังขยะ ฯลฯ นี่คือนิสัยที่เกิดขึ้นอันเนื่องจากการล่าสอทางเพศที่ไม่มีกฎหมายหรือกติกาแจกเช่นกฎหมายของอิสลาม

◆ หลักการข้างต้นยังเป็นการให้เกียรติสตรีอีกด้วย เพราะการแต่งงานคนที่ 2 (3 หรือ 4) นั้นต้องจัดพิธีแต่งงานตามหลักศาสนา โดยให้ผู้อื่นได้รู้ทั่วกันว่าสตรีคนนั้นเป็นภรรยาของเรา ซึ่งเราต้องเลี้ยงดูนาง ไม่มีคำว่าเมียหลวงเมียน้อยทุกคนมีความเป็นภรรยาเท่ากัน โดยมีใ้ช้ว่านางจะต้องอยู่แบบหลบๆ ซ่อนๆ เสมือนกับค่านิยมที่มีเมียน้อยเก็บเอาไว้ไม่ให้ใครรู้ และใครรู้ก็ไม่ได้ หากรู้ก็จะตกเป็นข่าวน่าหนึ่งอย่างที่เราเห็นกันอยู่ในทุกวันนี้ อาทิ เมียหลวงฆ่าเมียน้อย เมียหลวงพาพวกไปตบเมียน้อย เป็นต้น

◆ หลักการข้างต้นไม่ได้เห็นสตรีเป็นเครื่องหมายทางเพศ เพราะบางคนไปเที่ยวผู้หญิง นอนด้วยกันบางครั้งก็นอนด้วยกัน 3 ชั่วโมง บางครั้งก็ตลอดทั้งคืนโดยตกลงค่าตัวให้แก่นาง ครั้นจ่ายค่าตัวแล้วต่างคนต่างไป แต่อิสลามไม่ใช่ครับ อิสลามอนุญาตให้แต่งงานกับสตรีมากกว่าหนึ่งคน จำเป็นที่ผู้ชายต้องเลี้ยงดูนางด้วย ไม่ใช่จ่ายเป็นครั้งคราว เพราะสตรีไม่ใช่เครื่องหมายทางเพศ นางมีศักดิ์ศรี นางมีเกียรติ ฉะนั้นในยุคปัจจุบันผู้หญิงเป็นเพียงเครื่องหมายทางเพศเท่านั้น โปรดลืมนัดได้ตามข่าวหนังสือพิมพ์ที่มีสิ่งเหล่านี้ไม่เว้นแต่ละวัน ทางรัฐบาลเองก็ปวดหัวเพราะไม่รู้ว่าจะแก้ไขอย่างไร? เนื่องจากเดี๋ยวนี้การขายบริการทางเพศนั้นเป็นเด็กที่อายุประมาณ 10 กว่าปีเท่านั้นเอง ผู้เป็นแม่กลับเป็นแม่เล้าหาแขกให้นอนกับลูกสาวของตนเอง ทำนองนี้เป็นต้น

3. ทำไมต้องคลุมศรีษะ ?

“ซินดี โจซัวร์ เป็นผู้หญิงที่สวยงามมาก ในมหาวิทยาลัยของเธอ เธอเป็นดาวเด่นที่ทุกคนต้องให้ความสนใจ ทุกครั้งที่ซินดี โจซัวร์เดินทางไปทางไหน หม่อมน้อยหม่อมใหญ่ในมหาวิทยาลัยก็จะมองเธอเป็นตาเดียว ซินดีพอใจกับสิ่งที่เธอได้รับจากสังคม แต่ก็ยังคงมีเหตุการณ์หนึ่งที่สะกิดใจเธอทุกครั้ง ที่เธอประสบ คือทุกครั้งที่มีผู้คนกำลังมองเธอด้วยความชื่นชม แต่นักศึกษาหนุ่มคนหนึ่งกลับไม่แยแสในความงามของเธอ เธอทราบชื่อภายหลังว่าเขาชื่ออาลี ซินดีรู้สึกว่อาลีกำลังดูถูกเธอ อาลีจะก้มหน้าเวลาที่เธอผ่านเขา ในใจจึงเกิดทิวคิคิดจะเอาชนะผู้ชายคนนี้ให้ได้

วันหนึ่งซินดี โจซัวร์แต่งการด้วยเสื้อผ้าที่เธอคิดว่าสวยที่สุด และหาโอกาสที่อยู่ลำพังกับอาลีสองต่อสอง เมื่อโอกาสนั้นมาถึงซินดีไม่รอช้าที่จะเดินเข้าไปหาเขา เข้าไปพูดจาปราศรัยกับเขา อาลีก็สนทนากับเธออย่างสุภาพ แต่สายตาของเขายังคงก้มต่ำเหมือนเดิม อาลีไม่ยอมมองหน้าเธอ จนซินดีเริ่มทนไม่ได้กับพฤติกรรมของอาลีและต่อว่าเขาต่างๆ นานา เขาหนึ่งฟังอย่างสงบ เมื่อซินดีพูดจนพอใจและเริ่มใจเย็นลง อาลีก็พูดขึ้นว่า

“ผมมีไข่มุกอยู่เม็ดหนึ่ง มันสวยงามมาก ... ผมรักมันและหวงมันมาก มูลค่าของมันประเมินไม่ได้ ผมควรจะเก็บรักษามันไว้ในหีบห่ออย่างดีสำหรับให้ตัวผมเองและคนที่ผมรักชื่นชม หรือควรตั้งไว้ข้างถนนเหมือนก้อนกรวดไร้ค่า” ซินดียืนฟังอาลีอย่างครุ่นคิด ชักพักอาลีก็เดินจากไป แต่ถึงกระนั้นคำพูดของอาลียังวังวนอยู่ในหัวของเธอ

หลังจากวันนั้นอาลีไม่เจอเธอเลยตลอด 1 สัปดาห์ วันหนึ่งขณะที่อาลีกำลังเดินผ่านที่ที่เคยยืนคุยกับซินดี โจซัวร์เมื่อสัปดาห์ก่อน อาลีเห็นผู้หญิงคนหนึ่งแต่งตัวเรียบร้อยด้วยชุดยาวและผ้าคลุมศีรษะ (ผ้าคลุมศรีษะ)

กำลังยืนรอใครอยู่ นี่เป็นครั้งแรกที่เขาเห็นผู้หญิงแต่ตัวแบบนี้ในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ เขายืนรอจนเธอหันมาปรากฏว่าเธอก็คือ คือใครก็ไม่รู้ คงเป็นนักศึกษาใหม่...”

ผมพยายามสื่อเรื่องหิญาบ ผ่านเรื่องราวของอาลีกับซินดี โจซัวร์ โดยมอบหมายให้อาลีเป็นตัวแทนวิสัยทัศน์แบบอิสลาม ซินดี โจซัวร์ เป็นปัจเจกชนทั่วไปที่อยู่นอกรอบคิดอิสลาม ผมพยายามสื่อว่าถึงโลกทั้งโลกจะยังไม่เห็นด้วยกับวิธีการให้เกียรติสตรีด้วยวิธีนี้ ก็อยากให้ทราบว่าอิสลามกำลังใช้วิธีนี้อยู่ เพื่อให้เกียรติและปกป้องผู้หญิงของเรา จากสายตาผู้ชายอื่นที่ไม่ใช่สามีหรือคนในครอบครัว ส่วนวิธีนี้จะได้ผลหรือไม่ ความต่างระหว่างคุณภาพสังคมที่มีหิญาบกับสังคมที่ไม่มีหิญาบ จะเป็นเครื่องชี้วัด

4. ทำไมต้องไว้เครา ?

หากมีเพื่อนต่างศาสนิกถามผมว่าทำไมต้องไว้เครา ? ผมจะยังไม่ตอบคำถามนั้น แต่ผมจะถามเพื่อนของผมคนนั้นว่า “ทำไมคนพุทธที่บวชเป็นพระไทยจึงต้องโกนศีรษะ และโกนคิ้ว ?”

สมมติหากคำตอบมีว่า “เนื่องจากเป็นกฎเกณฑ์ที่พุทธเจ้าได้กำหนดไว้เช่นนั้น” ผมก็จะตอบเขาว่า “การที่มุสลิมต้องไว้เครา (หากมุสลิมผู้นั้นมีเครา) เนื่องจากเป็นกฎเกณฑ์ที่ท่านนบีมุฮัมมัดได้กำหนดไว้เช่นนั้นเหมือนกัน”

หากสมมติคำตอบมีว่า “เนื่องจากพระรูปใดที่ไม่โกนศีรษะหรือไม่โกนคิ้ว เราสามารถพูดได้ว่าพระรูปนี้ไม่ยึดมั่น ไม่ปฏิบัติตามคำสอนของศาสนา” ผมก็จะตอบเพื่อนของผมว่า “การที่ชายมุสลิมไว้เครา

เราก็สามารถบ่งชี้ได้ระดับหนึ่งว่ามุสลิมผู้นั้นปฏิบัติตามคำสอนของศาสนาอย่างเคร่งครัดเหมือนกัน”

หากสมมติคำตอบมีว่า “เนื่องจากเป็นกฎเกณฑ์ของสงฆ์ที่กำหนดไว้เช่นนั้นเพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างพระกับฆราวาส” ผมก็จะตอบเพื่อนต่างศาสนิกนั้นว่า “ที่มุสลิมชายต้องไว้เคราเพื่อให้ผู้คนที่ทั้งหลายแลเห็นถึงความแตกต่างระหว่างผู้ชายที่เป็นมุสลิมกับผู้ชายที่ไม่ใช่มุสลิม เพราะการไว้เคราแสดงให้เห็นว่า นี่คือเอกลักษณ์หนึ่งที่สามารถบ่งชี้ได้ว่าเขาผู้นั้นเป็นมุสลิม”

แล้วทำไมมุสลิมถึงต้องมีสัญลักษณ์บ่งชี้ถึงศาสนาของตน?

ก็เพราะนอกจากคุณธรรมส่วนตัวกับจิตใจสำนึกแล้ว สัญลักษณ์บ่งชี้ถึงศาสนาของตนก็เป็นอีกตัวช่วยหนึ่งที่ทำให้บุคคลออกห่างจากความชั่วชาวพุทธที่ห่มผ้าเหลืองลอยละอายนี่จะทำผิดต่อหน้าสาธารณชนฉันใดมุสลิมที่ไว้เคราก็ไม่กล้าทำผิดต่อหน้าสาธารณชนฉันนั้น เนื่องจากความผิดดังกล่าวไม่เพียงทำให้ตนเสียหายเท่านั้นแต่ยังทำให้ศาสนาของตนเสื่อมเสียด้วย

5. กำโหมัดอละหมาด ?

“ถ้าคุณรักผู้หญิงคนหนึ่ง แล้วคุณเข้าไปหาเขาวันละตั้ง 5 ครั้ง เขาจะไม่ตอบรักคุณเธอ!”

ฉันใดฉันนั้น ... นัยของการละหมาดคือการที่มนุษย์ติดต่อเชื่อมโยงกับพระเจ้าของเขา ในอิสลามกำหนดให้มุสลิมละหมาดวันละ 5 เวลา การปฏิบัติละหมาดเสมือนการแสดงความรักต่อพระเจ้า ยิ่งมุสลิมรักพระเจ้าของเขามากแค่ไหน เขาก็ย่อมต้องการให้พระองค์ทรงโปรดปรานมากขึ้น

เท่านั้น และมุสลิมจะทำทุกอย่างที่พระองค์พอใจ และออกห่างทุกอย่างที่พระองค์ทรงห้าม

การละหมาดก็เหมือนกับการที่มุสลิมเข้าไปย่ำพันธสัญญากับพระเจ้า ในรอบวันมุสลิมจะรู้ว่าเขาต้องรำลึกถึงพระเจ้า เข้าไปพบกับพระเจ้าอย่างน้อย 5 ครั้ง มุสลิมที่ตระหนักถึงเรื่องนี้ก็จะมุ่งทำแต่ความดี ไม่กล้าทำความชั่วตลอดทั้งวัน

6. ทำไมต้องถือศีลอด ?

การถือศีลอดเป็นการอบรมมนุษย์ให้มีการเตรียมพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ เพื่อเผชิญกับสถานการณ์ที่เต็มไปด้วยความยุ่งยากและสิ่งแวดล้อมของชีวิตชั่วระยะเวลาหนึ่งของทุกๆ ปี และเพื่ออบรมมนุษย์ให้เรียนรู้ถึงการควบคุมความใคร่และความต้องการของแต่ละคนให้มีความเคยชินต่อการอดทนขันธ์ และมีความยำเกรงต่อพระเจ้าอยู่เสมอ

อิสลามได้มีคำสั่งสอนให้มนุษย์มีความสนใจในตัวเอง ซึ่งประกอบด้วยร่างกายและวิญญาณหรือจิตใจ โดยมีให้สนใจ

แต่เพียงด้านหนึ่งและไม่เอาใจใส่อีกด้านหนึ่ง ดังนั้น อิสลามจึงได้บัญญัติให้มีการฝึกอบรมและการปฏิบัติ และเป็นທີ່ประจักษ์ชัดแจ้งแล้วว่า การฝึกอบรมและการปฏิบัติที่จะนำมาซึ่งผลประโยชน์อันยิ่งใหญ่ นั่นก็คือ “การถือศีลอด”

พระเจ้า มิได้พึงประสงค์จากการถือศีลอดเพียงแต่การละเว้นจากการกินการดื่มเท่านั้น การถือศีลอดในสภาพดังกล่าวเป็นแต่เพียงรูปธรรมเท่านั้น แต่พระองค์ทรงประสงค์มากยิ่งขึ้นก็คือ การยำเกรงต่อพระองค์

ในทุกเวลาและทุกสถานภาพ ซึ่งเป็นนามธรรม และนี่คือจุดยอดของการถือศีลอด กล่าวคือการละเว้นจากทุกๆ สิ่งที่บัญญัติศาสนาได้ระบุไว้แล้ว ยังมีความหมายรวมถึงการละเว้นจากการพูดที่ไร้สาระ และการประพฤติปฏิบัติที่จะทำให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อนหรือได้รับความเสียหายอีกด้วย ดังกล่าวนั้นจึงจะนับได้ว่าการถือศีลอดมีความหมายและความสมบูรณ์อย่างแท้จริง

ท่านศาสดาได้กล่าวไว้ว่า “ผู้ใดไม่ละเว้นการกล่าวและการกระทำที่เป็นเท็จ สำหรับอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงประสงค์จากการละเว้นอาหารและเครื่องดื่มของเขา”

7. ทำไมต้องก่อการร้าย ?

นี่คงเป็นคำถามยอดฮิตที่ลอยค้างอยู่ในความคิดของเพื่อนต่างศาสนิก

คำว่าก่อการร้ายในสมัยนี้เป็นคำจำกัดความที่ฝ่ายหนึ่งยึดเหนี่ยวให้กับอีกฝ่ายหนึ่ง เพื่อหวังผลค่านการโฆษณาชวนเชื่อในสงครามระหว่าง 2 แนวคิด ฝ่ายหนึ่งมองว่าการต่อสู้เพื่อไล่ศัตรูออกจากบ้านตัวเองเป็นการก่อการร้าย ขณะเดียวกันอีกฝ่ายหนึ่งมองว่าการรุกรานต่างหากถึงจะเรียกว่าการก่อการร้าย

โดยปรกติความขัดแย้งก่อตัวขึ้นเพราะคนสองกลุ่มถือไม้บรรทัดคนละอันกัน และเกิดสงครามขึ้นเมื่อฝ่ายหนึ่งเริ่มเอาไม้บรรทัดของตนไปวัดอีกฝ่ายหนึ่ง ประชาชาติอิสลามถูกตัดสินด้วยมาตรฐานของวัฒนธรรมตะวันตกมานานแล้ว แล้วทางออกของอิสลามคือการประกาศสงครามกับฝ่ายที่เข้ามาก้าวร้าวในศาสนบัญญัติเลยหรือ?

ไม่ใช่ครับ... เมื่อถึงขั้นนี้กูรอานกล่าวว่

“...ศาสนาของท่านก็คือศาสนาของท่าน และศาสนาของฉันก็คือศาสนาของฉัน” อัลกุรอาน บทอัลกาฟิรูน โองการที่ 6

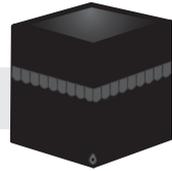
อิสลามสอนให้ต่างคนต่างอยู่ครับ แต่เหตุการณ์ไม่ได้จบแค่นั้น หลังจากระบอบอิสลามถูกตัดสินด้วยมาตรฐานของประเทศตะวันตกแล้ว กลับเป็นอารยธรรมตะวันตกต่างหากที่ยังไม่พอใจ ใช้กำลังทหารเข้ามาเปลี่ยนแปลงการปกครองในอัฟกานิสถาน โซมาเลีย หรือในอิรัก มีนโยบายที่ไม่เป็นธรรมต่อชาวปาเลสไตน์ ฯลฯ ความอธรรมเกิดขึ้นในทุกสมรภูมิที่สงคราม มีการฆ่าผู้บริสุทธิ์ มีการทำลายข้าวของ มีการปล้น มีการข่มขืน (ท่านอย่าแปลกใจถ้าท่านไม่ทราบข่าวเหล่านี้ หากท่านฟังข่าวแค่เพียงจากสำนักข่าวตะวันตกเท่านั้น) แล้วเมื่อมาถึงขั้นนี้แล้วอิสลามสอนให้ทำอย่างไร?

ต่อสู้ครับ ... อิสลามแปลว่าสันติ อิสลามไม่อนุญาตให้ไปรังแกผู้อื่น แต่ก็ได้ไม่ได้อุญาตให้ถูกผู้อื่นรังแกเช่นเดียวกัน อย่าแปลกใจที่อิสลามศาสนาที่มีคำแปลว่า “สันติ” มีบทบัญญัติเรื่องการทำสงคราม

ในโลกนี้มีอาชีพอยู่ไม่กี่อาชีพที่สังคมอนุญาตให้ใช้ปืน ตำรวจก็เป็นหนึ่งในอาชีพนั้น แล้วทำไมผู้คนยังกล่าวถึงอาชีพนี้ว่าเป็นอาชีพของ “ผู้พิทักษ์สันติราษฎร์” จึงเป็นที่เข้าใจโดยทั่วกันว่า การใช้กำลังก็เป็นทางออกหนึ่งของการรักษาสันติภาพ เพียงแต่อิสลามนั้นครอบคลุมทุกอย่างในชีวิตมนุษย์ อิสลามอธิบายตั้งแต่ขั้นตอนการปฏิสนธิในครรภ์มารดา อิสลามสอนวิธีการเลี้ยงลูก มีบทบัญญัติเรื่องวิธีการแต่งงาน มีบทบัญญัติเรื่องการแบ่งมรดก แม้แต่เรื่องในความสะอาดในห้องน้ำ อิสลามก็สอนว่าต้องทำอย่างไร แล้วทำไมเรื่องสำคัญๆ ทางรัฐศาสตร์อย่างเรื่องสงครามอิสลามจะไม่มีบัญญัติเอาไว้

เมื่อสถานการณ์โลกมุสลิมเป็นไปอย่างทุกวันนี้ จึงมีมุสลิมจำนวนหนึ่งออกมาทำหน้าที่ญิฮาด (ต่อสู้) ตามที่มีบัญญัติไว้ในอิสลาม แต่ความจริงที่ปฏิเสธไม่ได้คือ ไม่ใช่ทุกกลุ่มที่ออกมาญิฮาดในขณะนี้ จะทำถูกต้องตามเงื่อนไขของการญิฮาดตามบัญญัติอิสลามทั้งหมด ประชาชาติอิสลามตอนนี้เปรียบเหมือนกับคนที่ไฟกำลังไหม้บ้านของเขา ในบ้านหลังนั้นอาจจะมีแม่ มีน้องสาว น้องชายติดอยู่ข้างใน สมาชิกในบ้านต่างร้อนใจ ออกมาช่วยกันตักน้ำสาดไปในเปลวไฟแทนที่จะเป็นที่ต้นไฟซึ่งอาจจะไม่ใช่วิธีที่ถูกต้อง แต่อย่างหนึ่งที่เราทำไม่ได้ ก็คือนั่งไขว่ห้างจิบกาแฟดูไฟไหม้บ้านตัวเองไปต่อหน้าต่อตา ถ้าสังคมมุสลิมมีสติขั้นปฏิบัติญิฮาดอย่างถูกต้อง และที่สำคัญถ้าเป็นความประสงค์ของพระเจ้า ปัญหาที่จะถูกแก้ลงด้วยดี

8. ทำไมต้องไปเมกกะ ?

เพราะเป็นบทบัญญัติ 1 ใน 5 ข้อของอิสลาม

มุสลิมทุกคนต้องเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ที่นครเมกกะ อย่างน้อย 1 ครั้ง ถ้าสามารถเดินทางไปและกลับได้โดยไม่เดือดร้อน กุศโลบายที่ซ่อนอยู่ในการประกอบพิธีฮัจญ์มีอยู่มากมาย เช่น ในพิธีฮัจญ์ทุกคนเสมอภาค ถ้าคุณเป็นมุสลิมไม่ว่าจะเป็นกษัตริย์ รัฐมนตรี หรือชาวบ้านร้านช่อง จะอยู่ในชุดแบบเดียวกัน เดินร่วมกัน ทำแบบเดียวกัน ในที่เดียวกัน เวลาเดียวกัน

สำหรับคนที่ไม่มีความสามารถทั้งในเรื่องการเงิน เรื่องสุขภาพ หรือเรื่องอื่นๆ การประกอบพิธีฮัจญ์ก็ได้เป็นเรื่องบังคับสำหรับเขาอีกต่อไป

9. ทำไมต้องขลิบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศชาย ?

เพื่อความสะอาด...

10. ทำไมห้ามฟังเพลง

ถ้าผมบอกว่า “ศาสนาอิสลามมีพระ” อย่าเพิ่งหาว่าผมเพี้ยนนะครับ อ่านให้จบก่อน ครั้งหนึ่งผมก็เคยบอกกับเพื่อนต่างศาสนาของผมคนหนึ่ง ว่าอย่างนั้น...

ใครๆ รู้ว่ามุสลิมไม่กินหมู มุสลิมไม่กินเหล้า มุสลิมไม่เล่นการพนัน ทั้งใต้ดินทั้งบนดิน (ต่อให้นายยกเอาขึ้นบนฟ้ามุสลิมก็ไม่เล่น) มุสลิมไม่กินดอกเบี๋ย และในบรรดาคนต่างศาสนาที่ผมเคยสนทนาคัด้วย ส่วนมากก็เห็นด้วยแบบเป็นปีเป็นขลุ่ยกับหลักการเหล่านี้ แต่หลังจากนั้นพวกเขาว่าสิ่งที่มุสลิมถูกห้ามไม่ได้มีแค่นี้ ยังมีเรื่องเสียงดนตรี บุหรี่ ภาพยนตร์ การอยู่ปะปน ถูกเนื้อต้องตัวกันระหว่างชายหญิงที่ไม่ได้เป็นญาติสนิท อิสลามก็ได้ห้ามเอาไว้ด้วย ถึงตอนนี้แหละครับ เสียงก็เริ่มแตกเป็นเสียงๆ

พวกเขาก็เริ่มไม่เห็นด้วยและรับไม่ได้กับกติกาแบบนี้ ยิ่งเรื่องดนตรีด้วยแล้วพวกเขายังปิดประตูที่จะเข้าใจหลักการอิสลาม เขาคิดไม่ออกจริงๆ ว่าสิ่งจรรโลงโลกอย่างเสียงดนตรีทำไมถึงกลายเป็นสิ่งต้องห้ามในอิสลาม ผมเคยพยายามอธิบายหลายครั้งถึงเหตุผลและที่มาของข้อห้ามเหล่านี้หลายครั้ง.... แต่ก็ไม่สำเร็จ

“ศาสนาอิสลามก็มีพระ!” วันหนึ่งผมต้องบอกเขาไปอย่างนั้น พอหยิบเรื่องพระขึ้นมาพูด ดูเหมือนเขาขมวดคิ้วรอฟังว่าจะพูดอะไรอีก

ผมถามต่อไปว่าถ้าคุณเห็นพระที่คุณเคารพนับถือในโรงหนัง เห็นพระเดินจูงมือผู้หญิง หรือนั่งฟังเพลง หรือทำอะไรก็ตามที่ค่อนข้างไม่สำรวม ในฐานะชาวพุทธคุณรู้สึกอย่างไรกับเหตุการณ์แบบนี้?

แล้วผมก็ขิงพูดต่อ เพื่อไม่ให้เขาโกรธผมทัน “ผมว่าคงไม่มีชาวพุทธ คนไหนชอบแบบนี้แน่!”

นี่เป็นเพราะศาสนาพุทธได้แยกบทบาทระหว่างคนทั่วไปกับบทบาทของพระสงฆ์ออกอย่างชัดเจน

เท่าที่ผมรู้มาในพุทธศาสนา (และอีกหลายศาสนา) แบ่งคนออกเป็นสองส่วน สงฆ์กับฆราวาส สมณสงฆ์ทำหน้าที่ด้านพิธีกรรม ถือศีล ปฏิบัติศาสนกิจ เผยแพร่ ตักเตือน ส่วนฆราวาสมีหน้าที่ให้เคารพเกียรติฝ่ายสงฆ์ แต่งงานดำรงชีพผ่านชีพ ประกอบสัมมาอาชีพ เชื้อฟังและคำจูนสถาบันสงฆ์

แต่สำหรับศาสนาของผม อิสลามได้ละลายคนสองประเภทนี้เข้าด้วยกัน ถ้าจะถามว่าใครรับผิดชอบในบทบาทของฆราวาส? คำตอบก็คือมุสลิมทุกคน แล้วถามต่อว่าใครรับมีหน้าที่ในบทบาทของสงฆ์ในแง่ของการปฏิบัติศาสนกิจ เผยแพร่ ตักเตือนผู้คน? คำตอบเดิม ก็มุสลิมทุกคนอีกนั่นแหละ

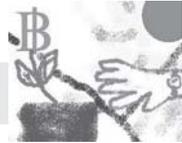
แน่นอน... คำว่าสงฆ์ในที่นี้ไม่ได้หมายถึงคนที่ถูกราบไหว้บูชา แต่คำว่าพระหรือสงฆ์ที่พูด มีความหมายในแง่ของคุณคนที่สำรวมตน บุคคลที่ต้องครองตนให้เป็นประชาชาติตัวอย่าง เพราะฉะนั้น การที่มุสลิมทุกคนถูกห้ามในสิ่งที่แม้แต่พระสงฆ์ในพุทธศาสนาเองยังปลื้มตัวออกห่าง จึงควรเป็นเรื่องน่าสรรเสริญจากชาวพุทธมากกว่าเรื่องน่าแปลกใจ น่าสงสัย

ทั้งหลายทั้งปวงที่เล่ามายืดยาวเป็นเรื่องของการเปรียบเทียบให้เพื่อนฯ

ชาวพุทธเข้าใจถึงที่มาของบัญญัติห้ามในอิสลามที่คนต่างศาสนิกอาจเข้าใจ เหตุผลได้ยาก เช่นเรื่องเกี่ยวกับดนตรี ภาพยนตร์ การปะปนหญิงชาย ฯลฯ

อัลฮัมดุลิลลาฮฺ... แต่สำหรับมุสลิม ประชาชาติที่ยอมวางหน้า ของเขาลงกับพื้นขณะสัจญ์ด (กราบ) เพราะความยำเกรงต่ออัลลอฮ์นั้น ไม่ใช่เรื่องยากเลย ขอแค่รู้ว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่พระเจ้าของเขาทรงห้าม ผู้ศรัทธาทุกคนก็จะมอบตนต่อคำสั่งนั้นอย่างง่ายดาย และกล่าวเพียงว่า เราได้ยินแล้ว เราเชื่อฟังแล้ว...

11. ทำไมห้ามกินดอกเบี๋ย ?

หลายคนเข้าใจผิดคิดว่าอิสลามกับดอกเบี๋ยเป็นของคู่กัน ไม่ว่าจะใครจะ จำภาพ “ชายอินเดียชุดขาวโพกหัวพูดไทยไม่ชัดคอยไล่ชูดอกเบี๋ยชาวบ้าน” มาจากการตุนขายหัวเราะ หรือเกมโชว์ในทีวี หรือจำมาจากตลกคาเฟ่ ขอให้ ลองลืมนะครับ เพราะสิ่งที่ท่านจะได้อ่านในย่อหน้าต่อไป มันค่อนข้าง จะขัดกับภาพลักษณ์เหล่านั้นมากทีเดียว (ใครที่เคยเข้าใจแบบนั้นผมก็ ไม่โกรธหรือครับ... อิสลามเป็นศาสนาที่ถูกเข้าใจผิดในเกือบทุกเรื่องอยู่แล้ว)

“ผู้ใดที่กินดอกเบี๋ย ถือว่าผู้นั้นได้ประกาศสงครามกับพระเจ้า ของเขาแล้ว” นี่เป็นธรรมนูญของอิสลามครับ อิสลามถือว่าการกินดอกเบี๋ย เป็นความผิด เป็นบาปขั้นรุนแรงทีเดียวครับ ถึงได้เปรียบเทียบกับผู้ที่มีพฤติกรรม แบบนี้เสมือนกับว่าเขาประกาศสงครามกับพระเจ้าของเขาเลยทีเดียว

เหตุผล?

ผู้ที่ถูก ผู้ที่หิบบิหมคนอื่น ในทัศนะอิสลามถือว่าเขาเป็นคนเดือดร้อน ครับ และการหากำไรจากผู้เดือดร้อนจึงเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง พระเจ้า ทรงสร้างให้มีคนรวยและคนจนก็เพื่อที่พวกเขาจะได้ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกัน

และกัน อิสลามจึงสนับสนุนให้คนมั่งมีหยิบยื่นให้คนขัดสนโดยปราศจากการหวังสิ่งตอบแทน (ดอกเบี๋ย) มีหน้าซำอิสลามยังส่งเสริมให้เจ้านี้ยกหน้ให้กับลูกหน้อกด้วยถ้าเจ้านี้มีความสามารถ ทั้งนี้ถือเป็นการเชื่อมสัมพันธ์กันระหว่างผู้คน เป็นการเชื่อมสังคมให้สัมพันธ์กันเป็นเนื้อเดียวกัน

ในโลกแห่งความเป็นจริง การเปิดโอกาสให้หยิบยืมเงินกันโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนอาจเป็นเรื่องยาก อาจจะมีคนรวยน้อยคนที่จะใจบุญเช่นนั้น แต่ที่ใช้วาระบบไร่ดอกเบี๋ยจะเป็นเพียงวิมานในอากาศนะครึบ ยังมีระบบการกู้ยืมแบบไร่ดอกเบี๋ยที่ใช้งานได้จริง และกำลังได้รับความนิยมอย่างมาก นั่นคือ “ระบบธนาคารอิสลาม”

ผมขอทำความเข้าใจเรื่อง “เส้นขึ้นระหว่างการค้ากับดอกเบี๋ย” ก่อนดีกว่าครึบ

การค้า... คือการซื้อขายสินค้าโดยใช้เงินเป็นตัวกลาง

ดอกเบี๋ย... คือการซื้อขายเงิน

เพราะฉะนั้น “การกินดอกเบี๋ยเป็นข้อห้าม และการค้าขายเป็นสิ่งที่ศาสนาอนุมัติ” ธนาคารอิสลามทั่วโลกจึงเกิดขึ้นด้วยหลักการนี้ โดยเป็นธนาคารที่ไร่ดอกเบี๋ยนี้ไม่ได้เป็นแหล่งปล่อยเงินกู้ แต่เป็นแหล่งทุนที่จะเสนอตัวลงไปร่วมลงทุนกับผู้ประกอบกิจการที่ต้องการทุน เมื่อผู้ประกอบกิจการร่วมกับธนาคารอิสลามดำเนินธุรกิจจนได้กำไร กำไรนั้นก็จะถูกแบ่งให้กับผู้ประกอบกิจการและแบ่งให้กับธนาคารอิสลามในฐานะผู้ร่วมลงทุน แต่ตรงกันข้าม ถ้าธุรกิจที่ร่วมกันทำนั้นขาดทุนทั้งผู้ประกอบกิจการและธนาคารอิสลามก็ต้องขาดทุนด้วยกันทั้งสองฝ่าย นี่คือความยุติธรรมที่เป็นข้อแตกต่างกับธนาคารระบบดอกเบี๋ยที่ทำกำไรจากเงิน ไม่ได้ทำกำไรจากผลิตภัณฑ์

ผมไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเศรษฐศาสตร์ แต่ผมได้ยินเสียงแว่วๆ จากนักเศรษฐศาสตร์บางคนว่า ระบบดอกเบี้ยทำให้เศรษฐกิจโลกพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว และก็ใช้ระบบดอกเบี้ยนี้แหละ จะทำเศรษฐกิจโลกทลายลงอย่างรวดเร็วเช่นกัน

ความจริงผมก็ไม่ได้เชื่อนักเศรษฐศาสตร์คนนั้นหรอก ผมเชื่อพระเจ้าของผมมากกว่า ว่าการที่พระองค์ทรงไม่让我ยุ่งเกี่ยวกับดอกเบี้ย (ทั้งกินดอกเบี้ยและจ่ายดอกเบี้ย) นั้นเป็นพรารณาดีจากพระองค์อย่างแน่นอน

12. ทำไมต้องอิสลาม ?

มีประตูอยู่หลายประตู ผมจะลองยกตัวอย่างซัก 2 ประตู

ประตูหนึ่งบอกว่าข้างหลังมันคือการเวียนว่ายตายเกิดแบบไม่มีวันจบสิ้นจนกว่าจะก้าวไปสู่จุดหนึ่ง จุดที่เรียกว่า นิพพาน ไม่ใช่จุดที่สูงสุด แต่เป็นจุดที่หนึ่งที่สุด จุดที่สามารถปล่อยวางได้ทุกอย่าง คนเราเกิดมาเพื่อใช้กรรมในชาติภพก่อน การทำความดีคือการหักล้างความผิดในชาติที่แล้ว และเสริมบารมีเพื่อชีวิตที่ดีขึ้นในชาติภพต่อไป ประตูนี้มีคำว่า “พุทธ” อยู่ที่หน้าประตู

อีกประตูหนึ่งบอกว่าข้างหลังมันคือนรกหรือสวรรค์ ไม่มีการเวียนว่ายตายเกิด มนุษย์เกิดมาเพื่อเคารพภักดีต่อพระเจ้า การทำดีคือการทำให้พระองค์ทรงพอใจ การทำความชั่วคือการทำสิ่งที่พระองค์ทรงกริ้ว มนุษย์ต้องทำสิ่งที่พระองค์พอใจและออกห่างจากสิ่งที่พระองค์กริ้วเท่านั้น จึงจะได้เข้าสวรรค์ซึ่งมนุษย์จะอยู่ในนั้นตลอดกาล ข้างหน้าประตูนั้นมีคำว่า “อิสลาม” เขียนอยู่

และยังมีประตูอีกมากมายที่ผมไม่ได้กล่าวถึง ประตูที่ผมกล่าวถึง คือความตายครับ หรือก็คือสิ่งเร้นลับสิ่งเดียวที่มนุษย์ยังไม่สามารถใช้สติปัญญาเข้าไปสำรวจได้ ในปัจจุบันข้อมูลของมนุษย์เกี่ยวกับชีวิตหลังความตายล้วนมาจากแหล่งที่มาเดียวกันนั่นก็คือ “ศาสนา” ศาสนาต่างๆ ก็มีคำอธิบายชีวิตหลังความตายต่างกัน ศาสนาพุทธอธิบายอย่างหนึ่ง อิสลามก็อีกอย่างหนึ่ง คริสต์ ซิกข์ ฮินดู ก็ล้วนมีคำอธิบายที่แตกต่างกันออกไป เมื่อศาสนาเป็นตัวเลือก มนุษย์ก็มีหน้าที่เลือก ถ้าถามว่าเราจะไม่เลือกได้ไหม?

ก็ต้องตอบว่าได้ครับ ...ถ้าคุณแน่ใจว่าคุณจะไม่ตาย!

ครับ ... ในเมื่อเป็นเรื่องที่รู้กันว่ามนุษย์ทุกคนต้องผ่านเข้าไปในประตูนั้น ประตูซึ่งคนที่ยังมีชีวิตอยู่ไม่เคยผ่านเข้าไป มีแต่สิ่งที่เรียกว่า “ศาสนา” เท่านั้นที่มาบอกว่า หลังประตูเป็นอย่างนั้นเป็นอย่างนี้ มนุษย์อย่างเราๆ ท่านๆ ก็ได้แค่เลือก แล้วเชื่อ แล้วเดินตามลู่ทางสู่ประตู บอกลาชีวิตในโลกนี้ ก้าวข้ามประตูไปสู่ชีวิตหลังความตายที่ศาสนาบอก มนุษย์ล้วนมีสิทธิ์เลือกทุกคน มนุษย์ทุกคนมีสิทธิ์เลือกเพียง 1 ครั้ง วินาทีที่ความตายประสบกับมนุษย์ เขาก็จะรู้ว่าสิ่งที่เขาเลือกนั้นถูกหรือผิด ผมไม่สามารถบอกได้ว่าทำไมบางคนถึงเลือกพุทธ บางคนเลือกคริสต์ บางคนเลือกฮินดู ผมบอกได้แค่ ทำไมผมถึงเลือกอิสลาม

ประการแรกผมเชื่อว่า มีพระเจ้า ถึงแม้ผมจะไม่เห็นพระองค์ ... เหมือนกับที่ผมเชื่อว่าต้องมีคนพิมพ์หนังสือเล่มนี้ขึ้น ทั้งๆ ที่ผมก็ไม่เห็นว่าใครเป็นคนพิมพ์

ประการต่อมาผมเชื่อว่าพระเจ้านั้นมีเพียงองค์เดียว เพราะจักรวาลอันกว้างใหญ่ต้องการระบบที่เป็นบริหารอย่างเป็นเอกภาพ ผมไม่เคยเห็นรถที่มีพวงมาลัย 2 อัน ผมไม่เคยเป็นองค์กรหนึ่งองค์กรใดมีผู้นำสูงสุด

หลายคน ผมก็เลยไม่เชื่อว่าดาวนับล้านล้านดวงจะสามารถโคจรตามเวลา และองค์ที่สามารถคำนวณได้ โดยระบบที่เกิดจากความบังเอิญและอยู่ภายใต้การควบคุมที่ไร้เอกภาพ

ประการสุดท้ายผมเชื่อว่าพระเจ้าองค์นั้น คือพระเจ้าที่กูรอานกล่าวถึง เพราะผมอ่านกูรอานแล้วผมก็ไม่สามารถทำให้เชื่อได้ว่า คัมภีร์เล่มนี้ถูกแต่งขึ้นโดยมนุษย์ ทั้งสำนวนโวหาร ความละเอียดอ่อน และข้อมูลที่ระบุถึงความลับต่างๆ ที่มนุษย์เพิ่งค้นพบภายหลังล้วนเป็นเรื่องน่าอัศจรรย์ใจทั้งสิ้น ทำให้ผมรู้สึกแน่ใจว่ากูรอานต้องเป็นคัมภีร์ที่มาจากพระเจ้า... น่าเสียดายที่ความรู้สึกแบบนี้มันถ่ายถอดให้กันไม่ได้

ศาสนาต่างๆ เป็นเพียงทฤษฎีเท่านั้นครับ ประตูดต่างๆ ที่ผมเปรียบเปรยว่าเป็นชีวิตหลังความตายของทัศนะของศาสนาต่างๆ ก็เป็นแค่ทฤษฎีของศาสนาต่างๆ ซึ่งตามหลักวิทยาศาสตร์แล้ว ทฤษฎีก็ยังคงเป็นทฤษฎี จนกว่าจะพบข้อพิสูจน์ที่แน่นอน (คือเมื่อความตายเกิดขึ้นกับตัวเอง) สามารถพิสูจน์ได้ซ้ำแล้วซ้ำอีกโดยมีผลลัพธ์คงที่

และตามหลักวิทยาศาสตร์อีกเช่นกัน ทฤษฎีที่ถูกต้องจะมีเพียงทฤษฎีเดียวเท่านั้น (เช่นทฤษฎีโลกกลมหรือโลกแบน) สรุปลงก็คือเป็นไปได้ที่ชาวพุทธจะมีชีวิตหลังความตายแบบชาวพุทธ ขณะเดียวกันกับที่มุสลิมก็มีชีวิตหลังความตายแบบมุสลิม และพร้อมกันนั้นชาวคริสต์มีชีวิตหลังความตายในแบบของเขา จึงเป็นหน้าที่ของมนุษย์ทุกคนที่จะตัดสินใจเลือกที่จะเชื่อทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่ง และมนุษย์เราต้องให้เกิดกรณีในการตัดสินใจของกันและกันเพราะสุดท้ายมนุษย์ทุกคนก็ต้องรับผิดชอบในสิ่งที่ตัวเองเลือกอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้...

“และพระองค์ทรงทำให้กลางคืนและกลางวัน
และดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์แก่พวกเจ้า
และหมู่ดาวถูกใช้ให้เป็นประโยชน์โดยพระบัญชาของพระองค์
แท้จริงในการนั้น
แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณมากมายสำหรับกลุ่มชนที่ใช้ปัญญา”

(จากอัลกุรอาน 37 : 12)

“ด้วยหลักฐานทั้งหลายที่ชัดเจน และคัมภีร์ต่างๆ ที่ศักดิ์สิทธิ์
และเราได้ให้อัลกุรอานแก่เจ้า เพื่อเจ้าจะได้ชี้แจง (ให้กระจ่าง)
แก่มนุษย์ ซึ่งสิ่งที่ได้ถูกประทานมาแก่พวกเขา
และเพื่อพวกเขาจะได้ไตร่ตรอง”

(จากอัลกุรอาน 16 : 44)

เรียบเรียงข้อมูล : ชาวดันไช้

อ้างอิง : www.muveed.com, นิตยสารดินกูดฉบับที่ 5

ขอสงวนลิขสิทธิ์ในการคัดลอกเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจ
และไม่สงวนลิขสิทธิ์หากเป็นการคัดลอกเพื่อการเผยแพร่แต่ให้ระบุที่มา

ทำไม?

1. ทำไมอิสลามห้ามกินหมู ?
2. ทำไมมุสลิมมีภรรยาได้ 4 คน ?
3. ทำไมต้องคลุมศีรษะ ?
4. ทำไมต้องไว้อะครา ?
5. ทำไมต้องละหมาด ?
6. ทำไมต้องถือศีลอด ?
7. ทำไมต้องก่อการร้าย ?
8. ทำไมต้องไปเมกกะ ?
9. ทำไมต้องขลิบหนิวหุ้มปลายอวัยวะเพศชาย ?
10. ทำไมห้ามฟังเพลง ?
11. ทำไมห้ามกินดอกเบ็ญ ?
12. ทำไมต้องอิสลาม ?

ติดต่อเรา...

0-6655-6733 bangji@gmail.com, unussorn@hotmail.com

สนับสนุนกิจกรรมของเรา...

ธนาคารกรุงไทย สำนักงาน : สาขาย่อย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต,
บัญชีเลขที่ : 475-0-02215-2, ชื่อบัญชี : นายอนันธนา พึ่งบุญลือ (เพื่อชาวดันไม้)

มีอะไรอีก...ในอิสลาม

www.muslimthai.com, www.islaminside.com